

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 24. juuni 2022
(OR. en)

2022/0090 (COD)

PE-CONS 24/22

ENER 221
ENV 496
CLIMA 232
IND 192
RECH 294
COMPET 390
ECOFIN 494
CODEC 771

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määruseid (EL) 2017/1938 ja (EÜ) nr 715/2009 seoses gaasi hoiustamisega

---

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2022/...,**

...

**millega muudetakse määruseid (EL) 2017/1938 ja (EÜ) nr 715/2009
seoses gaasi hoiustamisega**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 194 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

---

¹ 18. mai 2022. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

² Euroopa Parlamendi 23. juuni 2022. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Kuigi minevikus on esinenud lühiajalisi gaasitarnehäireid, on mitu tegurit, mis eristavad olukorda 2022. aastal varasematest gaasivarustuskindlusega seotud kriisidest. Venemaa Ukraina-vastase sõjalise agressiooni eskaleerumine alates 2022. aasta veebruarist on toonud kaasa enneolematu hinnatõusu. Selline hinnatõus muudab tõenäoliselt põhjalikult liidus asuvate maa-aluste gaasihoidlate täitmise stiimuleid. Praeguses geopoliitilises olukorras ei saa edasisi gaasitarnehäireid välistada. Sellised tarnehäired võivad põhjustada kodanikele ja liidu majandusele tõsist kahju, sest liit sõltub endiselt olulisel määral välistest gaasitarnetest, mida konflikt võib mõjutada.

- (2) Hiljutiste sündmuste olemus ja tagajärjed on ulatuslikud ja tuntavad kogu liidus ning seetõttu tuleb liidul neile igakülgsest reageerida. Reageerimisel tuleks seada esikohale meetmed, millega saab tugevdada gaasivarustuskindlust liidu tasandil, eelkõige gaasitarneid kaitstud tarbijatele. Selle eesmärgi saavutamisel mängivad kõige suuremat rolli energiasääst ja energiatõhusus. Seetõttu on äärmiselt oluline, et liit tegutses kooskõlastatult selleks, et vältida võimalikest gaasitarnehäiretest tuleneda võivaid riske, ilma et see piiraks liikmesriikide õigust valida eri energiaallikate vahel ja määratleda oma energiavarustuse üldine struktuur kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 194.
- (3) Maa-alused gaasihoidlad aitavad tagada varustuskindlust; korralikult täidetud maa-aluste gaasihoidlatega loodud gaasivarustuskindlus võimaldab gaasi lisatarneid suure nõudluse või tarnehäirete korral. Kuna torugaasi tarnehäired võivad tekkida igal ajal, tuleks kehtestada liidu maa-aluste gaasihoidlate täituvusega seotud meetmed, et tagada gaasivarustuskindlus 2022.–2023. aasta talveks.

- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/1938¹ kehtestati solidaarsusmehhanism vahendina, mille abil leevendada sellise liidus esineva tõsise hädaolukorra mõju, mille puhul mõnes liikmesriigis on kaalul solidaarsuse alusel kaitstud tarbijate gaasiga varustamine kui oluline julgeolekuvajadus ja vajalik prioriteet. Liidus esineva hädaolukorra puhul tagab kohene reageerimine, et liikmesriigid suudavad tarbijaid tõhusalt kaitsta.
- (5) Venemaa Ukraina-vastase sõjalise agressiooni mõju on näidanud, et kehtivad varustuskindluse normid ei ole kohased geopoliitilise olukorra ootamatult suurte muutuste korral, kus tarnehäired ja järsud hinnatõusud võivad tuleneda mitte ainult taristu rikkest või äärmuslikest ilmastikutingimustest, vaid ka ulatuslikest tahtlikest sündmustest ja pikemaajalistest või äkilistest tarnehäiretest. Seepärast on vaja tegeleda geopoliitilise olukorra praegustest muutustest tulenevate järsult suurenenud riskidega, sealhulgas liidu energiatarneid mitmekesistades.

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1938, mis käsitleb gaasivarustuskindluse tagamise meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 994/2010 (ELT L 280, 28.10.2017, lk 1).

- (6) Lähtudes komisjoni analüüsist muu hulgas gaasivarustuskindluse saavutamiseks vajalike meetmete piisavuse kohta ning määrusega (EL) 2017/1938 asutatud gaasikoordineerimisrühma ja komisjoni 2022. aasta veebruaris tehtud kogu liitu hõlmava tugevdatud ohuvalmiduse analüüsist, peaks iga liikmesriik põhimõtteliselt tagama, et tema territooriumil asuvad ja otse selle liikmesriigi turupiirkonnaga ühendatud maa-alused gaasihoidlad on iga aasta 1. novembriks täidetud tema liikmesriigi tasandi võimsusest vähemalt 90 % ulatuses (edaspidi „täituvuse sihttase“) ning igale liikmesriigile seatakse mitmed vahe-eesmärgid järgneva aasta maiks, juuliks, septembriks ja veebruariks (edaspidi „täitmistrajektor“). Mõningaid liikmesriike, kellel on märkimisväärne maa-alune hoiustamisvõimsus, mõjutaks ebaproportsionaalselt kohustus saavutada oma territooriumil asuvate maa-aluste gaasihoidlate täituvuse sihttase. Kõnealuse olukorra kajastamiseks tuleks vähendada maa-aluste gaasihoidlate täitmise kohustust 35 %ni nende viimase viie aasta keskmisest aastast gaasitarbimisest. See ei tohiks piirata teiste liikmesriikide kohustust asjaomaste maa-aluste gaasihoidlate täitmisse panustada. Teatavatel tingimustel peaks liikmesriikidel olema võimalik otsustada saavutada täituvuse sihttase osaliselt, võttes arvesse veeldatud maagaasi hoidlates hoitavaid veeldatud maagaasi varusid. Nende täituvuse sihttasemete saavutamine on vajalik, et tagada liidus tarbijate piisav kaitse gaasitarnehäirete eest. 2022. aastal peaks kehtima madalam täituvuse sihttase 80 % ja vähem vahe-eesmärke, võttes arvesse, et käesolev määrus jõustub alles pärast täitmishooaja algust ning liikmesriikidel on selle rakendamiseks vähe aega.

- (7) Hoidlate täitmisel peaksid liikmesriigid püüdma mitmekesistada oma gaasitarnijaid, et vähendada sõltuvust, kui see võib ohustada energiavarustuskindlust või liidu või liikmesriikide olulisi julgeolekuhuve.
- (8) Alates 2023. aastast tuleks gaasihoidlate täituvust eraldi seirata alates veebruarist, et vältida seda, et gaas viiakse talve keskel ootamatult maa-alustest gaasihoidlatest välja, mis võib põhjustada varustuskindluse probleeme enne talve lõppu. Täitmistrajektorid peaksid võimaldama pidevat seiret kogu täitmishooaja jooksul.
- (9) Alates 2023. aastast peaks iga liikmesriik, kellel on maa-alused gaasihoidlad, esitama komisjonile korra aastas selliste oma territooriumil asuvate ja otse tema turupiirkonnaga ühendatud hoidlate kohta kokkuvõtlikul kujul esialgse täitmistrajektoori. Komisjon peaks tegema gaasikoordineerimisrühma hinnangut arvesse võttes otsuse igale liikmesriigile täitmistrajektoride kehtestamise kohta viisil, mis ei moonutaks põhjendamatult selle liikmesriigi maa-aluste gaasihoidlate konkurentsipositsiooni võrreldes naaberliikmesriikides asuvate maa-aluste gaasihoidlatega.

- (10) Selleks et määrata alates 2023. aastast igale liikmesriigile, kellel on maa-alused gaasihoidlad, kehtivad täitmistrajektorid iga sellise liikmesriigi esitatud kavandatava täitmistrajektoori alusel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹.
- (11) Iga liikmesriigi täitmistrajektor, kellel on maa-alused gaasihoidlad, peaks koosnema mitmest vahe-eesmärgist ning põhinema kõnealuse liikmesriigi eelnenud viie aasta keskmisel täitmismääral. Liikmesriikide puhul, kelle maa-aluste gaasihoidlate täituvuse sihttaset vähendatakse 35 %-ni nende aastases keskmisest gaasitarbimisest, tuleks vastavalt vähendada ka täitmistrajektoori vahe-eesmärke.
- (12) Kui liikmesriigid ei suuda tehniliste takistuste tõttu, nagu näiteks probleemid maa-alust gaasihoidlat varustavate torujuhtmetega või gaasi sissejuhtimisseadmetega, täituvuse sihttaset õigeaks ajaks saavutada, tuleks liikmesriikidel lubada saavutada täituvuse sihttase hilisemas etapis. Iga täituvuse sihttase tuleks siiski saavutada niipea, kui see on tehniliselt võimalik, kuid mitte mingil juhul hiljem kui asjaomase aasta 1. detsembriks, et tagada gaasivarustuskindlus talveperioodil.

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (13) Võib juhtuda, et liikmesriigid ei suuda täituvuse sihttasest või vahe-eesmärke saavutada piirkondliku või liidu hädaolukorra (näiteks juhul, kui gaasivarustus on määruse (EL) 2017/1938 artikli 11 lõike 1 punkti c osutatud tähenduses ebapiisav) korral, mille komisjon on välja kuulutanud olenevalt olukorrast ühe või mitme kõnealuse määruse tähenduses hädaolukorra välja kuulutanud liikmesriigi taotlusel. Seepärast ei tohiks täituvuse sihttasemeid, sealhulgas koormuse jagamise eesmärki kohaldada juhul, kui komisjon on vastavalt kõnealuse määruse artiklile 12 kuulutanud välja piirkondliku või liidu hädaolukorra, ja niikaua, kuni see hädaolukord kestab.
- (14) Tagamaks, et täitmistrajektorist ei kaldutaks kõrvale, peaksid pädevad asutused pidevalt seirama maa-aluste gaasihoidlate täituvust. Täitmistrajektorid tuleks määrata viie protsendipunkti täpsusega. Kui konkreetse liikmesriigi hoidlate täituvus on täitmistrajektoori tasemest rohkem kui viie protsendipunkti võrra väiksem, peaks pädev asutus võtma viivitamata tõhusaid meetmeid selle suurendamiseks. Liikmesriigid peaksid teatama sellistest meetmetest komisjonile ja gaasikoordineerimisrühmale.

- (15) Liikmesriigi märkimisväärne ja püsiv kõrvalekaldumine täitmistrajektorist võib seada ohtu maa-aluste gaasihoidlate sellise piisava täituvuse ja täituvuse sihttaseme saavutamise, mis on vajalik, et tagada liidus solidaarsusest lähtuv gaasivarustuskindlus. Komisjonil peaks olema õigus võtta täitmistrajektorist või täituvuse sihttasemest sellise märkimisväärse ja püsiva kõrvalekaldumise korral tõhusaid meetmeid hoidlate täitmatajätmisest tulenevate gaasivarustuskindluse probleemide ärahoidmiseks. Selliste tõhusate meetmete üle otsustamisel peaks komisjon võtma arvesse asjaomase liikmesriigi konkreetset olukorda, näiteks maa-aluste gaasihoidlate suurust võrreldes riigisisese gaasitarbimisega ja maa-aluste gaasihoidlate ja kõigi olemasolevate veeldatud maagaasi hoidlate tähtsust piirkonna gaasivarustuskindluse jaoks. Kuna käesolev määrus on kavandatud jõustuma pärast 2022. aasta täitmishooaja algust, tuleks kõigi meetmete puhul, mida komisjon võtab 2022. aasta täitmistrajektorist kõrvalekaldumiste käsitlemiseks, võtta arvesse, et riikidel on olnud selle määruse rakendamiseks vähe aega. Komisjon peaks tagama, et meetmed ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik gaasivarustuskindluse säilitamiseks, ja nendega ei tekitata liikmesriikidele, gaasituru osalistele, hoidlate halduritele ega tarbijatele ebaproportsionaalselt suurt koormust.

- (16) Liikmesriigid peaksid võtma kõik vajalikud meetmed tagamaks, et täituvuse sihttasemed saavutatakse. Seda tehes peaksid nad püüdma võimaluse korral võtta esmalt turupõhiseid meetmeid, et vältida tarbetuid turuhäireid. Liikmesriikidel peaks olema vabadus kehtestada kõrgem täituvuse sihttase, et liit saaks püüda 2022. aastaks ühiselt täita 85 % liidu maa-aluste gaasihoidlate võimsusest. Arvestades, et paljudes liikmesriikides on juba olemas erinevad regulatiivsed mehhanismid selleks, et hoidlate täitmist toetada, ei tuleks täitmistrajektoori järgimiseks või täituvuse sihttaseme saavutamiseks ette näha konkreetset vahendit. Liikmesriikidele peaks jääma vabadus otsustada, milline vahend on nende riigi süsteemides kõige asjakohasem, eeldusel et teatud tingimused on täidetud. Liikmesriikidel või pädevatel reguleerivatel asutustel peaks seetõttu olema võimalus otsustada, millised turuosalisel peaksid maa-aluste gaasihoidlate täitmise tagama. Samuti võiksid nad saada otsustada, kas regulatiivsed vahendid, mis on kehtivate liidu turunormide alusel võimalikud, nagu meetmed, millega kohustatakse hoiustamisvõimsuse valdajaid kasutamata võimsust vabastama, on täituvuse sihttasemete saavutamise tagamiseks piisavad või on vaja rahalisi stiimuleid või hoiustamistariifi soodustusi. Kui liikmesriik kehtestab oma territooriumil kaitstud tarbijatele gaasi tarnivatele gaasitarnijatele kohustuse hoiustada gaasi maa-alustes gaasihoidlates, tuleks hoiustatava gaasi kogus kindlaks määrata neile kaitstud tarbijatele tarnitud maagaasi koguse alusel. Liikmesriigid peaksid omavahel koordineeritult kasutama vahendeid, näiteks veeldatud maagaasi ostmise platvorme, et maksimeerida veeldatud maagaasi kasutamist hoidlate täitmiseks. Lisaks peaksid liikmesriigid vähendama taristust tulenevaid ja regulatiivseid tõkkeid, mis takistavad veeldatud maagaasi ühist kasutamist hoidlate täitmiseks.

- (17) Komisjoni 8. märtsi 2022. aasta teatises „REPowerEU: Euroopa ühismeede taskukohasema, kindlama ja kestlikuma energiavarustuse tagamiseks“ on selgitatud, et liidu õiguse kohaselt võivad liikmesriigid anda tarnijatele abi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti c alusel, näiteks tagatiste vormis (kahesuunaline hinnavaheleping), et tagada hoidlate täitmine.
- (18) Liikmesriikide kõik maa-aluste gaasihoidlate täitmise tagamiseks võetavad meetmed, sealhulgas tingimused, mis kehtestatakse koormuse jagamisel põhineva täitmise suhtes ning gaasi maa-alustest gaasihoidlatest väljaviimise suhtes, peavad olema vajalikud, selgelt määratletud, läbipaistvad, proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ja kontrollitavad ning need ei tohiks põhjendamatult moonutada konkurentsi ega gaasi siseturu nõuetekohast toimimist ega ohustada gaasivarustuskindlust teistes liikmesriikides ega liidus. Eelkõige ei tohiks sellised meetmed kaasa tuua turgu valitseva seisundi tugevnemist ega ootamatut tulu sellistele ettevõtjatele, kes kontrollivad maa-aluseid gaasihoidlaid või kes on reserveerinud hoiustamisvõimsust, kuid pole seda kasutanud.

- (19) Solidaarsusest lähtuvaks gaasivarustuskindluse tagamiseks on oluline olemasoleva taristu, sealhulgas piiriüleste ülekandevõimsuste, maa-aluste gaasihoidlate ja maagaasi veeldusjaamade tõhus kasutamine. Gaasivarustuskindluse jaoks on esmatähtis energia vaba piiriülene liikumine, sealhulgas riigi, piirkonna või liidu tasandil toimuvate gaasitarnehäirete ajal. Seetõttu ei tohiks maa-aluste gaasihoidlate täitmise tagamiseks võetud meetmed takistada ega piirata piiriülest võimsust, mis on jaotatud kooskõlas komisjoni määrusega (EL) 2017/459¹. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama hoidla kättesaadavuse, sealhulgas naaberliikmesriikidele ning juhul, kui on välja kuulutatud määruse (EL) 2017/1938 artikli 11 lõike 1 punktis c osutatud hädaolukord.

---

¹ Komisjoni 16. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/459, millega kehtestatakse gaasi ülekandesüsteemide võimsuse jaotamise mehhanismide võrgueeskiri ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 984/2013 (ELT L 72, 17.3.2017, lk 1).

- (20) Hoiustamiskohustus paneb tõenäoliselt rahalise koormuse asjaomastele turuosalistele nendes liikmesriikides, kelle territooriumil on vastavad maa-alused gaasihoidlad, samas kui gaasivarustuskindluse suurendamine peaks olema kasulik kõigile liikmesriikidele, sealhulgas liikmesriikidele, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid. Selleks et jagada koormust selle tagamisel, et liidu maa-alused gaasihoidlad oleksid gaasivarustuskindluse tagamiseks piisavalt täidetud, peaksid need liikmesriigid, kelle territooriumil ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, täitma solidaarsuse vaimus kohustust kasutada maa-aluseid hoiustamisvõimalusi teistes liikmesriikides. Kui liikmesriigil puudub ühendus teiste liikmesriikide gaasitaristuga või kui liikmesriigi piiriülene ülekandevõimsus on piiratud või kui muudel tehnilistel põhjustel ei ole võimalik kasutada teistes liikmesriikides asuvaid maa-aluseid gaasihoidlaid, tuleks seda kohustust vastavalt vähendada.

- (21) Liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, peaksid tagama, et nende turuosalistel oleks liikmesriikides, kellel on maa-alused gaasihoidlad, sõlmitud kokkulepped, millega nähakse 1. novembriks ette hoidlate kasutamine sellises mahus, mis vastab vähemalt 15 %-le nende viimase viie aasta keskmisest aastast gaasitarbimisest. Liikmesriikidel, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, peaks siiski olema ka võimalik koos ühe või mitme liikmesriigiga, kellel on maa-alused gaasihoidlad, töötada välja alternatiivne koormuse jagamise mehhanism. Koormuse jagamise mehhanismi kaalumisel tuleks arvesse võtta ka muid juba olemasolevaid samaväärseid gaasivarustuskindluse tagamise meetmeid, näiteks samaväärset kohustust muude kütuste kui maagaasi, sealhulgas nafta puhul, kui teatud tingimused on täidetud. Liikmesriigid peaksid sellistest alternatiivsetest koormuse jagamise mehhanismidest komisjonile teatama ning võetud meetmete tehnilisi piiranguid ja meetmete samaväärsust tõendama.
- (22) On võimalik, et meetmetel, millega liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, jagavad hoiustamiskohustusest tulenevat koormust liikmesriikidega, kellel on maa-alused gaasihoidlad, võib omakorda olla finantsmõju asjaomastele turuosalistele. Liikmesriikidel, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, peaks olema seega lubatud pakkuda turuosalistele rahalisi stiimuleid või hüvitist tulude vähenemise või neile pandud kohustustega kaasnevate kulude eest, mida ei saa katta tuludest. Kui selliseid meetmeid rahastatakse maksude abil, ei tohiks selliseid makse kohaldada piiriüleste ühenduspunktide suhtes.

- (23) Tõhus seire ja aruandlus on olulised nii gaasivarustuskindlusega seotud riskide laadi ja ulatuse hindamiseks kui ka selleks, et valida selliste riskide vältimiseks sobivad meetmed. Maa-aluste gaasihoidlate haldurid peaksid täitmishooaja igal kuul teatama hoidlate täituvuse pädevatele asutustele. Maa-aluste gaasihoidlate omanikel ja halduritel soovitatakse korrapäraselt registreerida iga maa-aluse gaasihoidla võimsus ja täituvus kesksel aruandlusplatvormil.
- (24) Pädevad asutused mängivad olulist rolli gaasivarustuskindluse seires ning nad peaksid tagama, et gaasivarustuskindlus ja meetmete kulukus tarbijate jaoks oleksid omavahel tasakaalus. Iga liikmesriigi pädev asutus või liikmesriigi määratud muu üksus peaks koos komisjoniga seirama oma territooriumil asuvate maa-aluste gaasihoidlate täituvust ning seiretulemustest komisjonile teada andma. Kui see on asjakohane, peaks komisjonil olema samuti võimalik paluda Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ametilt (ACER) seirega seotud abi.

- (25) On väga oluline, et määruse (EL) 2017/1938 artikli 7 kohaselt läbi viidud riskihindamises võetaks arvesse kõiki riske, mis võiksid gaasivarustuskindlust tõsiselt mõjutada. Sel eesmärgil tuleks gaasivarustuskindluse hindamisel ning ennetus- ja leevendusmeetmete kehtestamisel võtta kohaldatavas riskipõhises lähenemisviisis arvesse ka ühe tarneallika tarnete täieliku katkemise stsenaariume. Maksimaalse valmisoleku tagamiseks selleks, et vältida gaasitarnehäireid ja leevendada sellise häirete mõju, tuleks selliseid stsenaariume arvesse võttes teha ühiseid riskihindamisi ja riigi tasandi riskihindamisi. See võimaldaks koordineerida hädaolukorra mõju leevendamise meetmeid ja optimeerida ressursse, et tagada tarnete jätkumine nende täieliku katkemise olukorras.
- (26) Tuleks laiendada gaasikoordineerimisrühma rolli, andes sellele sõnaselge ülesande seirata liikmesriikide tulemusi ning töötada välja gaasivarustuskindluse valdkonna parimad tavad. Seepärast peaks komisjon andma korrapäraselt aru gaasikoordineerimisrühmale ning gaasikoordineerimisrühm peaks abistama komisjoni maa-aluste gaasihoidlate täituvuse sihttasemete seirel ja nende saavutamise tagamisel.

- (27) Gaasikoordineerimisrühm tegutseb komisjoni peamise nõustajana, et hõlbustada varustuskindluse meetmete koordineerimist, abistades komisjoni igal ajal ja eriti just kriisi korral. Kui see on vajalik maksimaalse valmisoleku tagamiseks ja kiire teabevahetuse hõlbustamiseks, kutsub komisjon võimaliku kriisi ennetamiseks viivitamata kokku gaasikoordineerimisrühma kriisiohjekoosseisu. Gaasikoordineerimisrühma kriisiohjekoosseis peaks olema komisjoni abistamiseks kättesaadav nii kaua kui vaja. Selleks peaks gaasikoordineerimisrühmal olema olema sidekanalid liikmesriikide ja kõigi gaasivarustuskindluse valdkonna asjaomaste turuosalistega ning ta peaks koguma teavet, mis on oluline gaasivarustuskindluse tagamiseks riigi, piirkonna ja liidu tasandil.

- (28) Hoiustamissektor on liidule tema energiavarustuskindluse ja liidu muude oluliste julgeolekuhuvide seisukohast väga oluline. Sellest tulenevalt käsitatakse maa-aluseid gaasihoidlaid elutähtsa taristuna nõukogu direktiivi 2008/114/EÜ¹ tähenduses. Liikmesriike julgustatakse võtma käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid arvesse oma riiklikes energia- ja kliimakavades ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1999² kohaselt vastu võetud eduaruannetes.

---

¹ Nõukogu 8. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/114/EÜ Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamise kohta (ELT L 345, 23.12.2008, lk 75).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1999, milles käsitletakse energialiidu ja kliimameetmete juhtimist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 663/2009 ja (EÜ) nr 715/2009, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/22/EÜ, 98/70/EÜ, 2009/31/EÜ, 2009/73/EÜ, 2010/31/EL, 2012/27/EL ja 2013/30/EL ning nõukogu direktiive 2009/119/EÜ ja (EL) 2015/652 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013 (ELT L 328, 21.12.2018, lk 1).

- (29) Gaasihoidlate võrgustik vajab lisakaitset, et vältida liidus ohtu avalikule korrale, avalikule julgeolekule või liidu kodanike heaolule. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõik hoidlate haldurid, sealhulgas ülekandesüsteemi haldurite kontrolli all olevad hoidlate haldurid, on sertifitseeritud riikliku reguleeriva asutuse või liikmesriigi määratud muu pädeva asutuse poolt, tagamaks, et mõju hoidlate haldurite üle ei ohusta liidu ega ühegi liikmesriigi energiavarustuskindlust ega muud olulist julgeolekuhuvi. Võimalike energiavarustuskindlusega seotud riskide analüüsimisel on oluline, et varustuskindluse hindamine oleks liikmesriikide vahel koordineeritud. See hindamine ei tohiks turuosalisi diskrimineerida, vaid peaks olema täielikult kooskõlas hästi toimiva siseturu põhimõtetega. Selleks et kiiresti leevendada maa-aluste gaasihoidlate madalast täituvusest tulenevat riski, tuleks selline sertifitseerimine seada prioriteediks ja kiiremini tuleks sertifitseerida suuremad maa-alused gaasihoidlad, mille täituvus on viimasel ajal olnud püsivalt madal, et välistada või võimaluse korral kõrvaldada võimalikud gaasivarustuskindluse probleemid, mis tulenevad kontrollist selliste suurte hoidlate üle. Arvestades, et liidu kõigi maa-aluste hoidlate keskmine täituvus on olnud viimase kuue aasta jooksul 35 % nende maksimumvõimsusest (31. märtsi seisuga), tuleks 2021. aasta märtsi ja 2022. aasta märtsi ebatavaliselt madala täituvuse määratlemiseks kehtestada künniseks 30 %.

- (30) Riiklikud reguleerivad asutused või asjaomase liikmesriigi määratud muu pädev asutus (edaspidi mõlemal juhul „sertifitseerimisasutus“) peaksid sertifitseerimisest keelduma juhul, kui nad leiavad, et isik, kes otseselt või kaudselt kontrollib hoidla haldurit või kel on halduri suhtes mis tahes õigused, võiks ohustada energiavarustuskindlust või mis tahes muud olulist julgeolekuhuvi liikmesriigi, piirkonna või liidu tasandil. Selle hindamisel peaks sertifitseerimisasutus võtma arvesse ärisuhteid, mis võivad vähendada hoidla halduri stiimuleid ja suutlikkust maa-alust gaasihoidlat täita, samuti liidu rahvusvahelisi kohustusi ning muid juhtumiga seotud konkreetseid fakte ja asjaolusid. Selleks et tagada sertifitseerimismisnormide järjepidev kohaldamine kogu liidus, liidu rahvusvahelistest kohustustest kinnipidamine ning solidaarsus ja energiajulgeolek liidus, peaks sertifitseerimisasutus sertifitseerimist käsitlevate otsuste tegemisel võtma täiel määral arvesse komisjoni arvamust, sealhulgas oma otsuste projekte kohasel juhul läbi vaadates. Kui sertifitseerimisasutus keeldub sertifitseerimisest, peaks tal olema õigus nõuda mis tahes isikult, et ta võõrandaks oma osaluse või õigused hoidla omaniku või hoidla halduri suhtes, kehtestada sellise võõrandamise tähtaeg, nõuda muid asjakohaseid meetmeid tagamaks, et kõnealusel isikul ei oleks võimalik hoidla omanikku ega hoidla haldurit kontrollida ega tema suhtes mingeid õigusi teostada, ning otsustada asjakohaste hüvitusmeetmete üle. Kõik sertifitseerimisotsuse alusel võetavad meetmed gaasivarustuskindluse riskide või muude oluliste julgeolekuhuvide käsitlemiseks peaksid olema vajalikud, selgelt sõnastatud, läbipaistvad, proportsionaalsed ja mittediskrimineerivad.

- (31) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (edaspidi „põhiõiguste harta“) tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige austatakse selles õigust mitte jääda ilma omandist, välja arvatud üldistes huvides ning seaduses ette nähtud juhtudel ja tingimustel, eeldusel et omandi kaotuse eest makstakse õigeaegselt õiglast hüvitust, nagu on ette nähtud põhiõiguste harta artiklis 17, ning et järgitakse õigust tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus ja õiglasele asja arutamisele, nagu on ette nähtud harta artiklis 47.
- (32) Kui ettevõtjad peavad ostma rohkem gaasi ajal, kui gaasi hind on kõrge, võib see hindu veelgi tõsta. Seepärast peaks reguleerivatel asutustel olema võimalik kohaldada siseneva ja väljuva ülekande- ja jaotusvõimsuse puhul kohaldatavate sisenemis- ja väljumistariifide suhtes 100 % soodustust, seda nii maa-aluste gaasihoidlate kui ka maagaasi veeldusjaamade puhul, muutes hoidlad turuosaliste jaoks atraktiivsemaks. Riiklikke reguleerivaid asutusi ja konkurentsiasutusi julgustatakse ka kasutama oma volitusi selleks, et tulemuslikult välistada hoiustamistariifide põhjendamatu suurendamine.

- (33) Pidades silmas praegust erandlikku olukorda ja ebakindlust, mis on seotud edasiste muutustega geopoliitilises olukorras, kutsutakse liikmesriike üles saavutama täituvuse sihttasemed võimalikult kiiresti.
- (34) Võttes arvesse Venemaa Ukraina-vastasest sõjalisest agressioonist tulenevat vahetut ohtu gaasivarustuskindlusele, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist. Tulenevalt praeguse olukorra erakorralisusest tuleks käesoleva määruse teatavaid sätteid kohaldada vaid kuni 31. detsembrini 2025.
- (35) Kooskõlas Ateenas 25. oktoobril 2005. aastal allkirjastatud ja 1. juulil 2006. aastal jõustunud energiaühenduse asutamislepinguga peaks käesolev määrus võimalikult kiiresti saama energiaühenduse *acquis*' osaks.
- (36) Seetõttu tuleks määrust (EL) 2017/1938 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 715/2009¹ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 715/2009 maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1775/2005 (ELT L 211, 14.8.2009, lk 36).

Artikkel 1
Määruse (EL) 2017/1938 muudatused

Määrust (EL) 2017/1938 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid:

- „27) „täitmistrajektor“ – mitmed maa-aluse gaasihoidla vahe-eesmärgid iga liikmesriigi kohta, nagu need on 2022. aastaks loetletud Ia lisas ja järgnevateks aastateks kindlaks määratud kooskõlas artikliga 6a;
- 28) „täituvuse sihttase“ – siduv sihttase maa-aluste gaasihoidlate koguvõimsuse täituvusele;
- 29) „strateegiline tagavara“ – selline veeldamata maagaasi maa-alune tagavara või selle osa, mida ostavad, haldavad ja hoiustavad ülekandesüsteemi haldurid, liikmesriigi määratud üksus või ettevõtja ning mida saab kasutusele võtta üksnes pärast eelnevat teavitamist või ametiasutuselt loa saamist ning mis üldiselt võetakse kasutusele järgmise olukorra esinemisel:
  - a) tarnenappus,
  - b) tarnehäire või
  - c) artikli 11 lõike 1 punktis c osutatud hädaolukorra väljakuulutamine;

- 30) „tasakaalustamisvaru“ – veeldamata maagaas, mida:
- a) ülekandesüsteemi haldurid või liikmesriigi määratud üksus ostavad, haldavad ja hoiustavad maa all üksnes ülekandesüsteemi halduri ülesannete täitmiseks ja gaasivarustuskindluse tagamiseks ning
  - b) jaotatakse üksnes juhul, kui see on vajalik süsteemi turvaliseks ja usaldusväärseks tööhoidmiseks kooskõlas direktiivi 2009/73/EÜ artikliga 13 ja määruse (EL) nr 312/2014 artiklitega 8 ja 9;
- 31) „maa-alune gaasihoidla“ – direktiivi 2009/73/EÜ artikli 2 punktis 9 määratletud gaasihoidla, mida kasutatakse maagaasi, sealhulgas tasakaalustamisvaru hoidmiseks ja mis on ühendatud ülekande- või jaotusvõrguga, kuid ei hõlma maapealseid sfäärilisi või mahuvaruhoidlaid.“

2) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 6a

Täituvuse sihttasemed ja täitmistrajektoovid

1. Kui lõigetest 2-5 ei tulene teisiti, peavad liikmesriigid saavutama iga aasta 1. novembriks kõigi nende territooriumil asuvate ja otse nende turupiirkonnaga ühendatud maa-aluste gaasihoidlate ning Ib lisas loetletud hoidlate täituvuse sihttaseme, arvestades nende koguvõimsust:

a) 2022. aastaks: 80 %

b) alates 2023. aastast: 90 %.

Käesoleva lõike järgimisel võtavad liikmesriigid arvesse eesmärki tagada liidu gaasivarustuskindlus vastavalt artiklile 1.

2. Olenemata lõikest 1 ja ilma et see piiraks teiste liikmesriikide kohustust täita maa-alused gaasihoidlad, vähendatakse igas liikmesriigis, kus on maa-aluseid gaasihoidlaid, täituvuse sihttasest mahuni, mis vastab 35 %-le kõnealuse liikmesriigi viimase viie aasta keskmisest aastasest gaasitarbimisest.
3. Olenemata lõikest 1 ja ilma et see piiraks teiste liikmesriikide kohustust täita maa-alused gaasihoidlad, vähendatakse igas liikmesriigis, kus on maa-aluseid gaasihoidlaid, täituvuse sihttasest võrdlusperioodil 2016 kuni 2021 kolmandatesse riikidesse tarnitud mahu võrra, kui gaasi hoidlast väljaviimise perioodil (oktoober – aprill) oli keskmine tarnitud maht üle 15 TWh aastas.
4. Ib lisas loetletud maa-aluste gaasihoidlate puhul kohalduvad lõike 1 kohane täituvuse sihttase ja lõike 7 kohane täitmistrajektor. Iga liikmesriigi kohustuste üksikasjad määratakse kindlaks kahepoolses kokkuleppes kooskõlas Ib lisaga.

5. Liikmesriik võib täita täituvuse sihttaseme osaliselt, võttes arvesse maagaasi veeldusjaamades füüsiliselt hoiustatud ja kättesaadavat veeldatud maagaasi, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:
- a) gaasisüsteemis on märkimisväärne veeldatud maagaasi hoiustamisvõimsus, mis moodustab igal aastal üle 4 % riigi viimase viie aasta keskmisest tarbimisest;
  - b) liikmesriik on kehtestanud gaasitarbijatele kohustuse hoiustada miinimumkoguseid gaasi maa-alustes gaasihoidlates ja/või maagaasi veeldusjaamades vastavalt artikli 6b lõike 1 punktile a.
6. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et täita vahe-eesmärgid või tagada vahe-eesmärkide täitmine järgmiselt:
- a) 2022. aastal: vastavalt Ia lisas esitatule; ja
  - b) alates 2023. aastast: kooskõlas lõikega 7.

7. 2023. aasta ja sellele järgnevate aastate kohta esitab iga liikmesriik, kellel on maa-alused gaasihoidlad, komisjonile eelneva aasta 15. septembriks kokkuvõtlikul kujul oma territooriumil asuvate maa-aluste ja otse tema turupiirkonnaga ühendatud gaasihoidlate esialgse täitmistrajektoori veebruari, mai, juuli ja septembri vaheeesmärkidega, sealhulgas tehnilise teabe. Täitmistrajektor ja vastavad vaheeesmärgid põhinevad eelneva viie aasta keskmisel täitmismääral.

Liikmesriikide puhul, kelle gaasihoidlate täituvuse sihttasest vähendatakse vastavalt lõikele 2 35 %-ni nende aastast keskmisest gaasitarbimisest, vähendatakse vastavalt ka täitmistrajektoori vahe-eesmärke.

Tuginedes iga liikmesriigi esitatud tehnilisele teabele ja võttes arvesse gaasikoordineerimisrühma hinnangut, võtab komisjon vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks iga liikmesriigi täitmistrajektor. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 18a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Need võetakse vajaduse korral vastu eelneva aasta 15. novembriks, sealhulgas juhul, kui liikmesriik on esitanud ajakohastatud esialgse täitmistrajektoori. Rakendusaktid põhinevad üldise gaasivarustuskindluse olukorra hinnangul ning gaasi nõudluse ja pakkumise muutustel liidus ja üksikutes liikmesriikides ning need kehtestatakse viisil, mis tagab gaasivarustuskindluse, põhjustamata seejuures tarbetut koormust liikmesriikidele, gaasituru osalistele, hoidlate halduritele või tarbijatele, ning ei moonuta põhjendamatult konkurentsi naaberliikmesriikide hoidlatega.

8. Kui liikmesriik ei suuda saavutada iga aasta 1. novembriks oma täituvuse sihttaset ühe või mitme tema territooriumil asuva maa-aluse gaasihoidla konkreetsete tehniliste omaduste tõttu, näiteks gaasi sissejuhtimise eriti väikese kiiruse tõttu, on tal lubatud saavutada see 1. detsembriks. Liikmesriik teatab sellest komisjonile hiljemalt 1. novembriks, esitades viivituse põhjused.
9. Täituvuse sihttaset ei kohaldata, kui ja seni, kuni komisjon on vastavalt artiklile 12 kuulutanud välja piirkondliku või liidu hädaolukorra vastavalt kas ühe või mitme sellise liikmesriigi taotlusel, kes on kuulutanud välja riikliku hädaolukorra.
10. Iga liikmesriigi pädev asutus seirab pidevalt täitmistrajektoori järgimist ja annab gaasikoordineerimisrühmale korrapäraselt aru. Kui konkreetse liikmesriigi hoidlate täituvus on täitmistrajektoori tasemest rohkem kui viie protsendipunkti võrra väiksem, võtab pädev asutus viivitamata tõhusaid meetmeid selle suurendamiseks. Liikmesriigid teatavad võetud meetmetest komisjonile ja gaasikoordineerimisrühmale.

11. Kui liikmesriik kaldub oluliselt ja püsivalt kõrvale täitmistrajektoorist, seades sellega ohtu täituvuse sihttaseme saavutamise, või kui kaldutakse kõrvale täituvuse sihttasemest, esitab komisjon pärast gaasikoordineerimisrühma ja asjaomaste liikmesriikidega konsulteerimist asjaomasele liikmesriigile või asjaomastele liikmesriikidele soovitusel meetmete kohta, mis tuleb võtta viivitamatult.

Kui kõrvalekaldumist ei vähendata märkimisväärselt ühe kuu jooksul alates komisjoni soovitusel kättesaamist, võtab komisjon pärast gaasikoordineerimisrühma ja asjaomaste liikmesriikidega konsulteerimist viimase abinõuna vastu otsuse, millega kohustatakse asjaomaseid liikmesriike võtma meetmeid, mis lõpetavad tulemuslikult kõrvalekaldumise, sealhulgas kohasel juhul ühe või mitu artikli 6b lõikes 1 ette nähtud meetet või muud meetet, et tagada käesoleva artikli kohase täituvuse sihttaseme saavutamine.

Selliste teise lõigu kohaselt võetavate meetmete üle otsustamisel võtab komisjon arvesse asjaomaste liikmesriikide konkreetset olukorda, näiteks maa-aluste gaasihoidlate suurust võrreldes riigisisese gaasitarbimisega, maa-aluste gaasihoidlate tähtsust piirkonna gaasivarustuskindluse jaoks ja mis tahes olemasolevaid veeldatud maagaasi hoidlaid.

Kõigi meetmete puhul, mida komisjon võtab 2022. aasta täitmistrajektooriga või täituvuse sihttasemest kõrvalekaldumiste käsitlemiseks, võetakse arvesse, et käesoleva artikli rakendamiseks riiklikul tasandil on olnud vähe aega, mis võib olla tinginud kõrvalekaldumise 2022. aasta täitmistrajektooriga või täituvuse sihttasemest.

Komisjon tagab, et käesoleva lõike kohaselt võetud meetmed:

- a) ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik gaasivarustuskindluse tagamiseks;
- b) ei pane liikmesriikidele, gaasituru osalistele, hoidlate halduritele ega tarbijatele ebaproportsionaalselt suurt koormust.

Artikkel 6b

Täituvuse sihttaseme saavutamine

1. Liikmesriigid rakendavad kõiki vajalikke meetmeid, sealhulgas rahalisi stiimuleid või hüvitisi turuosalistele, et saavutada artiklis 6a sätestatud täituvuse sihttasemed. Täituvuse sihttaseme saavutamise tagamisel seavad liikmesriigid võimaluse korral esikohale turupõhised meetmed.

Sellises ulatuses, milles käesolevas artiklis sätestatud meetmete puhul on tegemist riikliku reguleeriva asutuse ülesannete ja volitustega vastavalt direktiivi 2009/73/EÜ artiklile 41, vastutavad nende meetmete võtmise eest liikmesriikide reguleerivad asutused.

Käesoleva lõike kohaselt võetud meetmed võivad hõlmata eelkõige järgmist:

- a) nõue, et gaasitarnijad hoiustaksid gaasi miinimumkoguseid hoidlates, sealhulgas maa-alustes gaasihoidlates ja/või veeldatud maagaasi hoidlates; nimetatud maht määratakse kindlaks gaasikoguse alusel, mida gaasitarnijad tarnivad kaitstud klientidele;

- b) nõue, et hoidlate haldur pakuks oma võimsust turuosalistele;
- c) nõue, et ülekandesüsteemi haldurid või liikmesriigi määratud üksus ostaksid ja haldaksid gaasi tasakaalustamisvaru üksnes oma ülekandesüsteemi halduri ülesannete täitmiseks ja vajaduse korral muu määratud üksuse kohustus tagada varustuskindlus artikli 11 lõike 1 punktis c osutatud kriisiolukorras;
- d) teiste liikmesriikidega koordineeritud vahendite, näiteks veeldatud maagaasi ostmise platvormide kasutamine, et maksimeerida veeldatud maagaasi kasutamist ning vähendada taristust tulenevaid ja regulatiivseid tõkkeid, mis takistavad veeldatud maagaasi ühist kasutamist maa-aluste gaasihoidlate täitmiseks;

- e) vabatahtliku mehhanismi kasutamine maagaasi ühishangeteks, millega kohaldamise kohta võib komisjon vajaduse korral anda suuniseid hiljemalt 1. augustiks 2022;
- f) turuosalistele, sealhulgas hoidla haldurile finantsstiimulite, sealhulgas (kuid mitte ainult) hinnavahelepingute võimaldamine või hüvitise võimaldamine turuosalistele tulude vähenemise eest või turuosalistele, sealhulgas hoidla haldurile pandud kohustuste tõttu neile tekkinud kulude eest, mida ei saa katta tuludest;
- g) nõue, et hoiustamisvõimsuse valdajad kasutaksid või vabastaksid reserveeritud võimsusi, mida nad ei kasuta, kohustades samal ajal hoiustamisvõimsuse valdajat, kes ei kasuta hoiustamisvõimsust, maksma kokkulepitud hinda kogu hoiustamislepingu kehtivusaja jooksul;
- h) selliste tõhusate vahendite vastuvõtmine, mis võimaldavad avalik-õiguslikel või eraõiguslikel isikutel osta või hallata strateegilist tagavara, tingimusel et need vahendid ei moonuta konkurentsi ega takista siseturu nõuetekohast toimimist;

- i) sellise kindla isiku määramine, kelle ülesandeks on saavutada täituvuse sihttase juhul, kui täituvuse sihttaset ei saaks muul viisil saavutada;
  - j) hoiustamistariifide soodustuste andmine;
  - k) selliste tulude kogumine, mida on vaja reguleeritud hoidlatega seotud kapitali- ja tegevuskulude katmiseks, hoiustamistariifidena ja ülekandetariifides sisalduva sihtotstarbelise tasuna; neid kogutakse ainult samas liikmesriigis asuvate lõpptarbijateni suunduvatest väljavoolupunktidest, tingimusel et tariifide kaudu kogutavad tulud ei ole suuremad kui lubatud tulud.
2. Lõike 1 kohaselt liikmesriikide vastu võetud meetmed piirduvad täituvustrajektooride ja täituvuse sihttasemete saavutamiseks vajalikuga. Meetmed peavad olema selgelt määratletud, läbipaistvad, proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ja kontrollitavad. Need ei tohi põhjendamatult moonutada konkurentsi ega gaasi siseturu nõuetekohast toimimist ega ohustada teiste liikmesriikide või liidu gaasivarustuskindlust.

3. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada riigi ja piirkonna tasandil olemasoleva taristu tõhus kasutamine gaasivarustuskindluse huvides. Meetmed ei tohi mingil juhul takistada ega piirata gaasihoidlate või maagaasi veeldusjaamade piiriülest kasutamist ega piira piiriülest ülekandevõimsust, mis on jaotatud kooskõlas komisjoni määrusega (EL) 2017/459*.
4. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/1999** kohaldavad liikmesriigid käesoleva artikli kohaste meetmete võtmisel energiatõhususe esikohale seadmise põhimõtet, saavutades samas oma vastavate meetmete eesmärgid.

Artikkel 6c

Hoiustamiskokkulepped ja koormuse jagamise mehhanism

1. Liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, tagavad, et turuosalised on nimetatud liikmesriigis sõlminud kokkulepped nende liikmesriikide maa-aluste hoidlate halduritega või muude turuosalistega, kellel on maa-alused gaasihoidlad. Sellised kokkulepped näevad ette, et liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, kasutavad 1. novembriks hoiustamisvõimsusi mahus, mis vastab vähemalt 15 %-le nende viimase viie aasta aastasest keskmisest gaasitarbimisest. Kui piiriülene ülekandevõimsus või muud tehnilised piirangud ei võimalda liikmesriigil, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, täielikult kasutada 15 % sellest hoiustamisvõimsuse mahust, hoiustab nimetatud liikmesriik siiski ainult tehniliselt võimalikku mahtu.

Kui tehnilised piirangud ei võimalda liikmesriigil esimeses lõigus sätestatud kohustust täita ja nimetatud liikmesriigil on kohustus hoiustada gaasi asendamiseks muid kütuseid, võib esimeses lõigus sätestatud kohustuse erandkorras asendada samaväärse kohustusega hoiustada muid kütuseid kui gaas. Tehnilisi piiranguid ja meetme samaväärsust tõendab asjaomane liikmesriik.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib liikmesriik, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, töötada ühiselt välja koormuse jagamise mehhanismi ühe või mitme liikmesriigiga, kellel on maa-alused gaasihoidlad (edaspidi „koormuse jagamise mehhanism“).

Koormuse jagamise mehhanism põhineb artikli 7 kohase viimase riskihindamise asjakohastel andmetel ja selles võetakse arvesse kõiki järgmisi parameetreid:

- a) kulud rahalisele toetusele, mida antakse täituvuse sihttasemete saavutamiseks, välja arvatud strateegiliste reservide kohustuste täitmisega seotud kulud;
- b) gaasikogused, mis on vajalikud kaitstud tarbijate nõudluse rahuldamiseks vastavalt artikli 6 lõikele 1;
- c) kõik tehnilised piirangud, sealhulgas olemasolev maa-aluse hoiustamise võimsus, tehniline piiriülene ülekandevõimsus ja gaasi väljaviimisemahud.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni koormuse jagamise mehhanismist hiljemalt ... [kaks kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist]. Kui selleks tähtpäevaks koormuse jagamise mehhanismi asjus kokkulepet ei sõlmita, tõendavad liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, et nad järgivad lõiget 1 ja teavitavad sellest komisjoni.

3. Üleminekumeetmena võivad liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, kuid kes on kandnud maa-alused gaasihoidlad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2022/869*** osutatud viimasesse ühishuviprojektide loendisse, järgida lõiget 1 osaliselt, võttes arvesse veeldatud maagaasi varud olemasolevates kütusesektori üksustes, kuni maa-alused gaasihoidlad on töös.
4. Liikmesriigid, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, võivad pakkuda turuosalistele või asjakohasel juhul ülekandesüsteemi halduritele stiimuleid või rahalist hüvitist tulude vähenemise eest või käesoleva artikli kohaste hoiustamiskohutuste täitmise tõttu neile tekkinud kulude eest, kui vähenenud tulusid või tekkinud kulusid ei saa katta tuludest, et tagada nende lõike 1 kohase teistes liikmesriikides gaasi hoiustamise kohustuse täitmine või koormuse jagamise mehhanismi rakendamine. Kui stiimulit või rahalist hüvitist rahastatakse maksu kaudu, ei kohaldata seda maksu piiriülestele ühenduspunktile.

5. Olenemata lõikest 1, kui liikmesriigil on tema territooriumil asuvaid maa-aluseid gaasihoidlaid ning nende hoidlate koguvõimsus on suurem kui nimetatud liikmesriigi aastane gaasitarbimine, siis liikmesriik, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid, aga kellel on juurdepääs nimetatud hoidlatele:
- a) tagab, et 1. novembriks vastavad hoiustamismahud vähemalt viimase viie aasta keskmisele kindlaksmääratud hoiustamisvõimsuse kasutamisele, võttes muu hulgas arvesse väljastamishooajal hoidla asukohaks olevatest liikmesriikidest pärit vooge viimase viie aasta jooksul või
  - b) tõendab, et punkti a kohase kohustusega hõlmatud mahule vastav hoiustamisvõimsus on reserveeritud.

Kui liikmesriik, kellel ei ole maa-aluseid gaasihoidlaid suudab tõendada, et esimese lõigu punkti a kohase kohustusega hõlmatud kogusele vastav hoiustamismaht on reserveeritud, kohaldatakse lõiget 1.

Käesoleva lõike kohane kohustus on piiratud 15 %-ga asjaomase liikmesriigi viimase viie aasta keskmisest aastasest gaasitarbimisest.

6. Kui Ib lisas ei ole sätestatud teisiti, on ühes liikmesriigis asuvate maa-aluste gaasihoidlate puhul, mis ei ole hõlmatud lõikega 5, kuid on otseselt ühendatud teise liikmesriigi turupiirkonnaga, tagab nimetatud teine liikmesriik, et 1. novembriks vastavad hoiustamismahud vähemalt asjaomasel piiriüleses punktis viimase viie aasta jooksul reserveeritud keskmisele hoiustamismahule.

Artikkel 6d

Seire ja täitmise tagamine

1. Hoidlate haldurid teatavad täituvuse iga asjaomase maa-aluse gaasihoidla asukohaliikmesriigi pädevale asutusele ja asjakohasel juhul oma asukohaliikmesriigi määratud üksusele (edaspidi „määratud üksus“) järgmiselt:
  - a) 2022. aastal: vastavalt Ia lisas esitatud vahe-eesmärkidele; ja
  - b) alates 2023. aastast: kooskõlas artikli 6a lõikega 4 kindlaksmääratule.
2. Pädev asutus ja asjakohasel juhul iga liikmesriigi määratud üksus, teostab oma territooriumil asuvate maa-aluste gaasihoidlate täituvuse seiret iga kuu lõpus ja teatavad tulemused põhjendamatu viivitusega komisjonile.

Vajaduse korral võib komisjon paluda Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ametilt (ACER) sellise seirega seotud abi.

3. Pädeva asutuse ja asjakohasel juhul iga liikmesriigi määratud üksuse esitatud teabe põhjal annab komisjon korrapäraselt aru gaasikoordineerimisrühmale.
4. Gaasikoordineerimisrühm abistab komisjoni täitmistrajektooride ja täituvuse sihttasemete seirel ning koostab komisjonile suunised asjakohaste meetmete kohta, millega tagada nõuete täitmine juhul, kui liikmesriigid kalduvad täitmistrajektooriga kõrvale ega saavuta täituvuse sihttasemeid.
5. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et järgida täitmistrajektoori ja saavutada täituvuse sihttase ning nõuda turuosalistelt nende nõuete täitmiseks vajalike hoiustamiskohustuste täitmist, muu hulgas asjaomaste turuosaliste suhtes piisavalt hoiatavate karistuste ja trahvide kehtestamisega.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni viivitamata käesoleva lõike kohaselt võetud täitmise tagamise meetmetest.

6. Tundliku äriteabe vahetamise korral võib komisjon kokku kutsuda gaasikoordineerimisrühma koosolekuid koosseisus, kus saavad osaleda vaid komisjon ise ja liikmesriigid.

7. Vahetatav teave piirdub sellega, mis on vajalik käesoleva määruse täitmise seireks.

Komisjon, riiklikud reguleerivad asutused ja liikmesriigid tagavad neile pandud kohustuste täitmise raames saadud tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse.

-
- * Komisjoni 16. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/459, millega kehtestatakse gaasi ülekandesüsteemide võimsuse jaotamise mehhanismide võrgueeskiri ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 984/2013 (ELT L 72, 17.3.2017, lk 1).
- ** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1999, milles käsitletakse energialiidu ja kliimameetmete juhtimist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 663/2009 ja (EÜ) nr 715/2009, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/22/EÜ, 98/70/EÜ, 2009/31/EÜ, 2009/73/EÜ, 2010/31/EL, 2012/27/EL ja 2013/30/EL ning nõukogu direktiive 2009/119/EÜ ja (EL) 2015/652 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013 (ELT L 328, 21.12.2018, lk 1).
- *** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2022. aasta määrus (EL) 2022/869 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 715/2009, (EL) 2019/942 ja (EL) 2019/943 ning direktiive 2009/73/EÜ ja (EL) 2019/944 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 347/2013 (ELT L 152, 3.6.2022, lk 45).“

3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. 1. septembriks 2022 viib Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustik läbi kogu liitu hõlmava gaasitarne- ja taristuhäire stsenaariumide matkimise, sealhulgas ühe tarneallika pikaajalise katkemise stsenaariumide matkimise. Matkimine hõlmab hädaolukorra gaasitarnekoridoride kindlaksmääramist ja hindamist ja selle käigus määratakse samuti kindlaks liikmesriigid, kes on suutelised maandama kindlakstehtud riske, sealhulgas veeldatud maagaasi osas. Gaasitarne- ja taristuhäire stsenaariumid ja matkimismetoodika määrab kindlaks Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustik koostöös gaasikoordineerimisrühmaga. Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustik tagab piisaval tasemel läbipaistvuse ja juurdepääsu stsenaariumide modelleerimisel kasutatud eeldustele. Kogu liitu hõlmava gaasitarne- ja taristuhäire stsenaariumide matkimist korratakse iga nelja aasta järel, v.a juhul, kui asjaolud nõuavad sagedamat ajakohastamist.“;

b) lõikesse 4 lisatakse järgmine punkt:

„g) võttes arvesse ühe tarneallika pikaajalise katkemise stsenaariume.“

4) Artiklisse 16 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid peavad tagama, et käesoleva määruse kohased hoiustamiskohustused oleksid täidetud, kasutades liidus asuvaid hoidlaid. Liikmesriikide ja energiaühenduse osalisriikide koostöö võib siiski hõlmata vabatahtlikke kokkuleppeid energiaühenduse osalisriikide pakutava hoiustamisvõimsuse kasutamiseks, et hoiustada täiendavaid gaasikoguseid liikmesriikide jaoks.“

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 17a

Komisjoni aruandlus

1. Komisjon esitab 28. veebruariks 2023 ja seejärel kord aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab järgmist:
  - a) ülevaade meetmetest, mida liikmesriigid on võtnud hoiustamiskohustuste täitmiseks;
  - b) ülevaade määruse (EÜ) nr 715/2009 artiklis 3a sätestatud sertifitseerimismenetluse jaoks vajalikust ajast;

- c) ülevaade meetmetest, mida komisjon nõuab, et tagada täitmistrajektooride järgimine ja täituvuse sihttasemete saavutamine;
- d) analüüs käesoleva määruse võimaliku mõju kohta gaasihindadele ja võimalikule gaasisäästule seoses artikli 6b lõikega 4.“

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 18a

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011* tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

7) Artiklisse 20 lisatakse järgmine lõige:

„4. Artikleid 6a–6d ei kohaldata Iirimaa, Küprose ega Malta suhtes seni, kuni nad ei ole otseselt ühendatud ühegi teise liikmesriigi ühendatud gaasisüsteemiga.“

8) Artiklisse 22 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 2 punkte 27–31, artikleid 6a–6d, artikli 16 lõiget 3, artikleid 17a ja 18a, artikli 20 lõiget 4 ning Ia ja Ib lisasid kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2025.“

9) Käesoleva määruse lisas esitatud tekst lisatakse Ia ja Ib lisadena.

Artikkel 2
Määruse (EÜ) nr 715/2009 muudatused

Määrust (EÜ) nr 715/2009 muudetakse järgmiselt.

- 1) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 3a

Hoidlate haldurite sertifitseerimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik hoidlate haldurid, sealhulgas kõik ülekandesüsteemi haldurite kontrolli all olevad hoidlate haldurid, on käesolevas artiklis sätestatud korras sertifitseeritud käesoleva artikli kohase riikliku reguleeriva asutuse või vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1938* artikli 3 lõikele 2 asjaomase liikmesriigi poolt määratud muu pädeva asutuse (edaspidi mõlemal juhul „sertifitseerimisasutus“) poolt.

Käesoleva artikli kohast hoidlate haldurite sertifitseerimise kohustust kohaldatakse ka nendele hoidlate halduritele, kes on selliste ülekandesüsteemi haldurite kontrolli all, kes on juba sertifitseeritud direktiivi 2009/73/EÜ artiklites 9, 10 ja 11 sätestatud eraldamishormide alusel.

2. Hoidlate haldurite puhul, kes käitavad üle 3,5 TWh võimsusega maa-aluseid gaasihoidlaid, mille kogut ituvus oli olenemata haldurite arvust 31. märtsil 2021 ja 31. märtsil 2022 keskmiselt väiksem kui 30 % nende maksimumv imsusest, teeb sertifitseerimisasutus sertifitseerimisotsuse ettepaneku hiljemalt ... [150 t op eva pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist] või 150 t op eva jooksul lõike 9 kohase teate kättesaamise kuupäevast.

Esimeses lõigus osutatud hoidlate haldurite puhul teeb sertifitseerimisasutus kõik endast oleneva, et teha sertifitseerimisotsuse ettepanek hiljemalt 1. novembriks 2022.

Kõigi teiste hoidlate haldurite puhul teeb sertifitseerimisasutus sertifitseerimisotsuse ettepaneku hiljemalt ... [18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist] või 18 kuu jooksul arvates lõike 8 või 9 kohase teate kättesaamise kuupäevast.

3. Kaaludes riski energiavarustuskindlusele liidus, võtab sertifitseerimisasutus arvesse kõiki gaasivarustuskindlusega seotud riske riigi, piirkonna või liidu tasandil ja nende riskide leevendamist, mis tulenevad muu hulgas
- a) omandi-, tarne- või muudest ärisuhetest, mis võivad negatiivselt mõjutada hoidla halduri stiimuleid ja suutlikkust maa-alust gaasihoidlat täita;
  - b) liidu sellistest õigustest ja kohustustest kolmanda riigi suhtes, mis tulenevad rahvusvahelisest õigusest, sealhulgas ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingust, mille osaline liit on ning mis puudutab energiavarustuskindluse küsimust;
  - c) asjaomaste liikmesriikide sellistest õigustest ja kohustustest kolmanda riigi suhtes, mis tulenevad asjaomase liikmesriigi sõlmitud lepingutest ühe või mitme kolmanda riigiga, kui need lepingud on kooskõlas liidu õigusega, või
  - d) muudest juhtumiga seotud konkreetsetest faktidest ja asjaoludest.

4. Kui sertifitseerimisasutus leiab, et isik, kellel on otsene või kaudne kontroll hoidla halduri üle või kellel on tema suhtes õigusi direktiivi 2009/73/EÜ artikli 9 tähenduses, võib ohustada liidu või mis tahes liikmesriigi energiavarustuskindlust või olulisi julgeolekuhuve, keeldub sertifitseerimisasutus sertifikaadi andmisest. Selle asemel võib sertifitseerimisasutus väljastada sertifitseerimisotsuse tingimustel, millega tagatakse selliste riskide piisav maandamine, mis võivad negatiivselt mõjutada maa-aluste gaasihoidlate täitmist, eeldusel et nende tingimuste praktilist toimivust on võimalik täielikult tagada tõhusa rakendamise ja seirega. Selliste tingimuste hulka võib eelkõige kuuluda nõue, et hoidla omanik või haldur annaks hoidla juhtimise üle.

5. Kui sertifitseerimisasutus jõuab järeldusele, et gaasivarustuse riske ei saa leevendada lõike 4 kohaste tingimustega, sealhulgas nõudes hoidla omanikult või haldurilt hoidla juhtimise üleandmist, ning keeldub seetõttu sertifitseerimisest, teeb ta järgmist:
- a) nõuab hoidla omanikult või haldurilt või igalt isikult, kes tema arvates võiks seada ohtu liidu või mõne liikmesriigi energiavarustuskindluse või olulised julgeolekuhuvid, et see isik võõrandaks oma osaluse või õigused hoidla omandiõiguse või halduri omandiõiguse suhtes ning määraks kindlaks sellise võõrandamise tähtaja;
  - b) annab vajaduse korral korralduse võtta ajutisi meetmeid tagamaks, et kõnealune isik ei oleks võimeline teostama enne osaluse või õiguste võõrandamist kontrolli ega õigusi kõnealuse hoidla omaniku või halduri üle, ning
  - c) teeb otsuse liikmesriigi õigusega kooskõlas olevate asjakohaste hüvitusmeetmete kohta.

6. Sertifitseerimisasutus teavitab komisjoni viivitamata sertifitseerimisotsuse projektist ja kogu selle otsusega seotud asjakohasest teabest.

Komisjon esitab sertifitseerimisasutusele sertifitseerimisotsuse ettepaneku kohta arvamuse 25 tööpäeva jooksul teavitamisest. Sertifitseerimisasutus võtab komisjoni arvamust täiel määral arvesse.

7. Sertifitseerimisasutus võtab 25 tööpäeva jooksul pärast komisjoni arvamuse kättesaamist vastu otsuse hoidlate haldurite sertifitseerimise kohta.
8. Enne uue maa-aluse gaasihoidla kasutuselevõttu peab hoidla haldur olema sertifitseeritud vastavalt lõigetele 1–7. Hoidla haldur teatab sertifitseerimisasutusele oma kavatsusest hoidla kasutusele võtta.
9. Hoidlate haldurid teatavad sertifitseerimisasutusele igast kavandatavast tehingust, mille korral oleks vaja ümber hinnata haldurite vastavus lõigetes 1 kuni 4 sätestatud sertifitseerimisnõuetele.

10. Sertifitseerimisasutus seirab pidevalt hoidlate haldurite jätkuvat vastavust lõigetes 1 kuni 4 sätestatud sertifitseerimisnõuetele. Asjaomane asutus algatab sellise vastavuse ümberhindamiseks sertifitseerimismenetluse mis tahes järgmistel asjaoludel:
- a) hoidla halduri poolt lõike 8 või lõike 9 kohaselt esitatud teate saamisel;
  - b) omal algatusel, kui talle on teada, et kavandatav muudatus seoses õigustega hoidla halduri suhtes või mõjuga tema üle võib põhjustada lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele mittevastavuse;
  - c) komisjoni põhjendatud taotluse alusel.

11. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada maa-aluste gaasihoidlate jätkuv käitamine oma vastavatel territooriumidel. Maa-alused gaasihoidlad võivad tegevuse lõpetada üksnes juhul, kui tehnilised ja ohutusnõuded ei ole täidetud, või kui sertifitseerimisasutus leiab pärast hindamise läbiviimist ja olles arvesse võtnud Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustiku arvamust, et selline tegevuse lõpetamine ei nõrgendaks gaasivarustuskindlust liidu ega riigi tasandil.

Kui tegevuse lõpetamist ei lubata, võetakse kohasel juhul asjakohaseid hüvitusmeetmeid.

12. Komisjon võib anda suuniseid käesoleva artikli kohaldamise kohta.
13. Käesolevat artiklit ei kohaldata maagaasi veeldusjaamade nende osade suhtes, mida kasutatakse hoiustamiseks.

---

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1938, mis käsitleb gaasivarustuskindluse tagamise meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 994/2010 (ELT L 280, 28.10.2017, lk 1).“

2) Artiklisse 13 lisatakse järgmine lõige:

„3. Maa-aluse gaasihoidla ja maagaasi veeldusjaama sisend- ja väljundpunktides võib riiklik reguleeriv asutus kohaldada võimsuspõhiste ülekande- ja jaotustariifide suhtes kuni 100 % soodustust siis ja niivõrd, kui rohkem kui ühe ülekande- või jaotusvõrguga ühendatud hoidlat ei kasutata ühenduspunkti asemel.

Käesolev lõige kehtib kuni 31. detsembrini 2025.“

Artikkel 3
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

„Ia lisa¹

Maa-aluseid gaasihoidlaid omavate liikmesriikide
täitmistrajektoori vahe-eesmärgid ja täituvuse sihttasemed 2022. aastaks

Liikmesriik	1. augusti vahe-eesmärk	1. septembri vahe-eesmärk	1. oktoobri vahe-eesmärk	1. novembri täituvuse sihttase
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %
HU	51 %	60 %	70 %	80 %

Liikmesriik	1. augusti vahe-eesmärk	1. septembri vahe-eesmärk	1. oktoobri vahe-eesmärk	1. novembri täituvuse sihttase
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

¹ Käesoleva lisa suhtes kohaldatakse iga liikmesriigi käesolevast määrusest, eelkõige selle artiklitest 6a, 6b ja 6c tulenevaid proportsionaalseid kohustusi.

Artikli 6a lõike 2 kohaldamisalasse kuuluvate liikmesriikide puhul arvutatakse proportsionaalne vahe-eesmärk, korrutades tabelis esitatud väärtuse 35 % piirmääruga ja jagades tulemuse 80 %ga.

Ib lisa

Jagatud vastutus kohustusliku täituvuse sihttaseme ja täitmistrajektoori puhul

Seoses artikli 6a kohase täituvuse sihttaseme ja täitmistrajektooriga jagavad Saksamaa Liitvabariik ja Austria Vabariik vastutust Haidachi ja 7Fieldsi hoidlate puhul. Nii Saksamaa Liitvabariigi kui ka Austria Vabariigi kõnealuse vastutuse täpne jaotus ja ulatus sõltub nende liikmesriikide kahepoolsest kokkuleppesest.“
